

Một cách dễ bỏ rất mới
 Một ngày kia một người bán hàng tại Paris uống bầm lấy rượu nhưng vợ trông mãi không thấy trở lên liền uống bầm từ chỗ ông.
 Uống đến nơi thì chỉ thấy một người đang treo lồng thông rất đẹp gồm. Người vợ liền chỉ đây đó uống nhưng may thay anh ta còn khỏe sống lại được. Một ngày sau, người

MỘT NGÀY DẮNG KỶ-NIEM

Cuộc yết kiến của các nhà thượng lưu chơn chánh ở Xã-hội ta ngày nay
Hi-vọng của dân tộc Việt-nam đối với quan Toàn-quyển Varenne—Quan Toàn-quyển đối với vận mạng tương lai của dân tộc Việt-Nam ta

Cuộc yết kiến ngày 27 novembre 1925 ra thế nào, người có đến dự cũng không có đến dự cũng đã rõ được đại-khải, vì bản-báo đã đăng hành trong số 367 ngày 30 novembre 1925. Theo lời hứa nay bản-báo xin khởi sự đăng bắt đầu văn của ông Nguyễn-phân-Long, thay mặt cho mấy nhà thượng lưu chơn chánh đọc trước mặt quan Toàn-quyển, lời của quan Toàn-quyển đáp lại và Tập dân cộng để công hiến cho chủ quyền của người có quan tâm đến nước nhà đều được rõ biết.

Bài diễn văn của ông Nguyễn
phân Long đọc trong khi
hội kiến quan Toàn-quyển
Varenne.

Hôm quan Toàn-quyển

Trong mấy cuộc tiếp rước ngài rất long trọng rồi của những người làm việc Nhà-nước, ao quần chải chuốt, ngài vì chủ-nghĩa dân-chủ không muốn trong đây có ép buộc và lễ-lễ quá. Nay đã hết đám «tám việc» tới phiên những người đại-biểu của dân ở các tỉnh đến tới với ngài những hoi vọng, những tình cảm của cả dân tộc Việt-Nam. Không thể nói làm rằng những người có lòng thay mặt cho quốc dân ấy đến ngài mà không có lòng thành kính, chân thành. Mấy ông ấy phải dẹp công chuyện tự một lúc để đến gặp một vị đại-nhân để biết cái chính sách mới của ngài và biết sự đời của ngài bắt đầu từ đây. Các ông đến đây đều biết cái cuộc tiếp rước này quan trọng là đương đầu và đã nghĩ trước rằng ngài và cuộc giáo dục là không có gì khác biệt ngoài rước rước làm chi.

Nay ngài vui lòng cho chúng tôi hội kiến thì chúng tôi cảm tạ lòng thành của ngài. Lễ yết kiến hôm nay chúng khác nhau như một vị vô hình mà nghiêm trang ở trước mặt chúng tôi vì ấy là cái NGHĨA-VỤ.

Ngài đã cho chúng tôi một cái gương tốt, nên bắt ngài trước chúng tôi đất Nam-kỳ này, thay vì để những tình, say mê về cái cuộc tiếp-rước đẹp đẽ kia, ngài lại dạy nên lấy nghĩa vụ làm cái nguyên lý đầu tiên trong cuộc giáo-thiệp của người Pháp người Nam, một cái nguyên lý mà ngài phải tuân theo trong cả cuộc đời, như một cái chơn lý bảo toàn đồng quyền lợi của người bản quốc, và người bản quốc phải tuân theo mà cả đồng quyền lợi của dân tộc Việt-nam, nên ngài dạy chúng tôi để bằng lòng tâm tình vui vẻ theo trước.

Vậy nên, việc làm thanh thiết và lòng thanh thiết của kẻ dưới quyền và người lãnh đạo, hai cái này tưởng ngài nghĩ đến như nhau, nên ngài phải hiệp nhau đồng thuận-biên vận của cả quyền-lợi của hai giống dân.

Vì thế hai cái điều-lệ ấy trong tư giao ước của hai bên người Pháp và người Nam, nên chúng tôi soạn «lập bản vận» (Cahier des Voeux) để dâng cho ngài.

Thêm học đường, bớt năm đi lính, cho các báo quốc ngữ đăng tự do, tự do lập hội và nhóm hội, nhập-tiến dân Tây, «sua chế pháp-luật cai-trị người bản quốc, cải lương hội-đồng tham-án trong các xứ an mạng của người Pháp và người Nam có can thiệp nhau, được làm Trạng-sư và Quan-tôn, cải lương các hội đồng địa hạt, hội-đồng quân hạt, hội-đồng chánh-phủ, hội-đồng công-tương tá, xem xét việc khẩn đất lại, ấy là những vấn đề chúng tôi bày ra trong tập ấy. Trong lúc soạn tập «dân-vọng» này chúng tôi không quên cái lý tưởng thiết hành là lý tưởng ngài nói theo mà làm việc mai sau này. Những điều yêu-cầu sửa đổi này có thể là người Annam tuân-tự đi tới, không hối-tắc, đáng để tới một cái quan cảnh mới, những điều sửa đổi này cũng chẳng lạ gì, vì nó trực tiếp theo cái tình cảm bấy giờ, một cái tiếp xúc rất hữu-lý lấy theo cuộc tân hóa của dân tộc xã này.

Chúng tôi bắt lòng xin ngài xem những lời dân vọng này rồi dùng cách từng thứ cái trí của ngài, trí tuệ cao thâm của ngài, trí tuệ lương tâm ngài, lấy lòng chơn chánh của ngài mà chiêm nghiệm và thi hành cho dân chúng được như.

Trí tuệ chẳng hề làm tâm lòng bao giờ, cho không phải như lời luận của triết nhân khác hẳn và buồn bực nói đó đến tâm lòng làm cho ta quan niệm về quyền lợi ta thế nào cho hiệp với nhân đạo và hiểu những nguyên nhân nhỏ mọn có thể ảnh hưởng đến thời thế.

Trí tuệ hễ đến chỗ khó khăn thì không am hiểu thấu đáo, cho tâm lòng thường đi đến khám phá, khám phá mà có tâm khi đi trước như như trí tuệ liên huyền bí đặc đi. Không phải cái chính lý lại làm giải đáp những vấn đề khó khăn phiến phức tạp cho người dân hòa bình và tương ái nhau mà như là ở trong nước này mỗi lúc, mỗi việc xảy đến, mỗi điều phải làm lại bị vấn đề dân tộc đối vào làm cho hỗn loạn lẫn nhau, trạng thái một ác-khâm, vì như ở trong người một giống một nơi thời dễ giải, vì biết rằng cũng một cái một nguồn với nhau. Hai cái quyền lợi ấy nếu để cho người dân hòa bình và tương ái nhau, thì kết quả phải một quyết định. Có một phút tâm lòng mới có thể kiếm lời diệu ngọt khuyến can, kiếm cách cho thuận hòa cùng nhau mà thôi.

Ngài sẽ có thể làm sao cho được lòng người Annam. Dân chúng tôi cũng như trẻ em coi thiếu tình ái, muốn thương người và muốn cho người thương lại. Dân chúng tôi rất yêu mến kẻ nào lo cho chúng tôi.

Một quan Toàn-quyển trước ngài được lòng dân này lắm, vì biết tư em những tương chúng nó, trao đổi những tư tưởng của chúng nó. Dân kính phục ông ấy đến nỗi có kẻ không biết mặt mũi ngài mà vẫn nghe ông ấy nói chuyện với người mình, liền để hình tượng ông ấy vào trong đầu để làm theo.

Thưa ông! Lúc ông nói hay ấy thời nói, cái tư tưởng của ngài tiến-tiến đi, tình-thần lại đổi lần các vấn đề kinh tế làm đầu để cho những bài diễn thuyết của ngài, Nhà-nước lại để các vấn đề chính-trị sau.

Đứng một lúc hàng bài khen phục tài hùng-hiến kia, bây giờ sự thực lại trình bày một cách rất cay nghiệt, làm cho cả người Annam đều thất-vọng. Thật dân chúng tôi cũng biết ham cuộc sung-sướng em-ai về đường vật-chất, song lúc cần dùng ấy đã đóng thuế mà rồi mà công việc sự thuế mà vẫn không thấy ngài muốn những chuyện khác cao thượng hơn trước.

Thật dân chúng tôi cũng biết ham cuộc sung-sướng em-ai về đường vật-chất, song lúc cần dùng ấy đã đóng thuế mà rồi mà công việc sự thuế mà vẫn không thấy ngài muốn những chuyện khác cao thượng hơn trước.

Thật dân chúng tôi cũng biết ham cuộc sung-sướng em-ai về đường vật-chất, song lúc cần dùng ấy đã đóng thuế mà rồi mà công việc sự thuế mà vẫn không thấy ngài muốn những chuyện khác cao thượng hơn trước.

Thật dân chúng tôi cũng biết ham cuộc sung-sướng em-ai về đường vật-chất, song lúc cần dùng ấy đã đóng thuế mà rồi mà công việc sự thuế mà vẫn không thấy ngài muốn những chuyện khác cao thượng hơn trước.

Thật dân chúng tôi cũng biết ham cuộc sung-sướng em-ai về đường vật-chất, song lúc cần dùng ấy đã đóng thuế mà rồi mà công việc sự thuế mà vẫn không thấy ngài muốn những chuyện khác cao thượng hơn trước.

Thật dân chúng tôi cũng biết ham cuộc sung-sướng em-ai về đường vật-chất, song lúc cần dùng ấy đã đóng thuế mà rồi mà công việc sự thuế mà vẫn không thấy ngài muốn những chuyện khác cao thượng hơn trước.

Thật dân chúng tôi cũng biết ham cuộc sung-sướng em-ai về đường vật-chất, song lúc cần dùng ấy đã đóng thuế mà rồi mà công việc sự thuế mà vẫn không thấy ngài muốn những chuyện khác cao thượng hơn trước.

Thật dân chúng tôi cũng biết ham cuộc sung-sướng em-ai về đường vật-chất, song lúc cần dùng ấy đã đóng thuế mà rồi mà công việc sự thuế mà vẫn không thấy ngài muốn những chuyện khác cao thượng hơn trước.

Thật dân chúng tôi cũng biết ham cuộc sung-sướng em-ai về đường vật-chất, song lúc cần dùng ấy đã đóng thuế mà rồi mà công việc sự thuế mà vẫn không thấy ngài muốn những chuyện khác cao thượng hơn trước.

Thật dân chúng tôi cũng biết ham cuộc sung-sướng em-ai về đường vật-chất, song lúc cần dùng ấy đã đóng thuế mà rồi mà công việc sự thuế mà vẫn không thấy ngài muốn những chuyện khác cao thượng hơn trước.

với nhân-dân làm. Lúc hội-nghe rồi của đảng cấp-tiến và cấp-tuần xã-hội tại tỉnh Nice, quan Thủ-tướng Herriot có nói rằng: «Người ta thường trách sao tôi hay cảm-dộng quá, song nếu tôi không hay cảm-dộng thì tại tôi có phải là người của đảng dân-quốc cộng hòa ở đâu?»

Tôi đã nói cái sự cảm-dộng là cái tình cách chung của người Annam. Mà người ta cũng có thể nói rằng sự cảm-dộng là tình cách chung của người nào muốn cho đồng bào mình và cho mình một cái tình cách xã-hội hòa hợp với nhân-dân.

Khi tôi gặp rồi người Annam tôi phải cảm động như tôi vừa kể trên đó. Có lắm lúc tôi thấy người này mà phải thất vọng, nên bây giờ cũng từng trải được việc đời, có lắm lúc buồn lo mà tự hỏi rằng không biết quan lại sẽ hiểu chúng tôi không, sẽ thương chúng tôi không, sẽ thương chúng tôi không, vì dân Annam không có muốn chỉ khác hơn là biểu tượng, thường ngài dạy hiểu thương luôn luôn nước Pháp.

Hôm quan Toàn-quyển, nay chúng tôi được hội diện cùng ngài, chúng tôi ước mong sự lòng chúng tôi cũng được biết tiếp xúc lòng ngài nữa.

Khi ông Nguyễn-phân-Long đọc bài diễn-văn xong, thì quan Toàn-quyển Varenne suy nghĩ hồi lâu rồi mới trả lời, vì ngài vẫn biết rằng hết thấy dân Annam đều nóng nghe những lời châu ngọc của ngài, mà lời của một ông quan lại như ngài lại là quan-hệ lắm.

Ngài nói rằng đã biết đại-luận những điều yêu-cầu của dân Annam, vì trước kia ngài đã có giao-tiếp với nhiều người Annam, hoặc ở Paris, hoặc ở Đông-pháp này. Mỗi vấn đề ngài mới thấy sự qua, nên chưa như dịnh được. Dầu có cái lương một hai chỗ, thì cũng là thế đó mà thôi, chờ ngày ngài thiết am-hiểu rồi mới can thiệp thêm, mới có một cái chính-sách nhất-dịnh được.

Vì vậy nên ngài không hứa chi cho lắm. Ngài muốn hứa ít dạng làm nhiều. Trong bài diễn văn ông Nguyễn-phân-Long có nhắc rằng bấy lâu nay, dân Annam đã từng nghe những động tĩnh huyên, những nhiều làm ít, cho nên dư mấy năm trời, cái hi-vọng của Annam cũng tiêu ma theo lời châu ngọc kia vậy. Ngài nhớ lời ông Long nên chỉ ngài chẳng dùng những động tĩnh huyên như ai kia, vì không nỡ để cho Annam thất-vọng nữa. Ngài lại tuyên cáo rằng ngài chẳng có tài hùng biện như mấy quan Toàn-quyển trước. Đó cũng là tự-không thái quá. Nhưng ngài hứa rằng dân Annam có thể trông cậy nơi tâm lòng thành thật và ngay thẳng của ngài. Ngài chẳng giấu gì bạn sự ngài không muốn lãnh chức Toàn-quyển chút nào hết. Sau rồi, ngài chịu lãnh cái trách-nhiệm khó khăn ấy, là vì phận sự với nước nhà. Bởi thế nên ngài phải dè-dặt nhiều, mới tránh được sự công-kích của kẻ nghịch với ngài và sự công-kích của dân Annam. Ngài lại khuyên chúng ta không nên vội lắm. Người dục tốc hay gặp sự phiền phức nhiều.

Ngài nói rằng đã biết đại-luận những điều yêu-cầu của dân Annam, vì trước kia ngài đã có giao-tiếp với nhiều người Annam, hoặc ở Paris, hoặc ở Đông-pháp này. Mỗi vấn đề ngài mới thấy sự qua, nên chưa như dịnh được. Dầu có cái lương một hai chỗ, thì cũng là thế đó mà thôi, chờ ngày ngài thiết am-hiểu rồi mới can thiệp thêm, mới có một cái chính-sách nhất-dịnh được.

Ngài nói rằng đã biết đại-luận những điều yêu-cầu của dân Annam, vì trước kia ngài đã có giao-tiếp với nhiều người Annam, hoặc ở Paris, hoặc ở Đông-pháp này. Mỗi vấn đề ngài mới thấy sự qua, nên chưa như dịnh được. Dầu có cái lương một hai chỗ, thì cũng là thế đó mà thôi, chờ ngày ngài thiết am-hiểu rồi mới can thiệp thêm, mới có một cái chính-sách nhất-dịnh được.

Ngài nói rằng đã biết đại-luận những điều yêu-cầu của dân Annam, vì trước kia ngài đã có giao-tiếp với nhiều người Annam, hoặc ở Paris, hoặc ở Đông-pháp này. Mỗi vấn đề ngài mới thấy sự qua, nên chưa như dịnh được. Dầu có cái lương một hai chỗ, thì cũng là thế đó mà thôi, chờ ngày ngài thiết am-hiểu rồi mới can thiệp thêm, mới có một cái chính-sách nhất-dịnh được.

Ngài nói rằng đã biết đại-luận những điều yêu-cầu của dân Annam, vì trước kia ngài đã có giao-tiếp với nhiều người Annam, hoặc ở Paris, hoặc ở Đông-pháp này. Mỗi vấn đề ngài mới thấy sự qua, nên chưa như dịnh được. Dầu có cái lương một hai chỗ, thì cũng là thế đó mà thôi, chờ ngày ngài thiết am-hiểu rồi mới can thiệp thêm, mới có một cái chính-sách nhất-dịnh được.

Ngài nói rằng đã biết đại-luận những điều yêu-cầu của dân Annam, vì trước kia ngài đã có giao-tiếp với nhiều người Annam, hoặc ở Paris, hoặc ở Đông-pháp này. Mỗi vấn đề ngài mới thấy sự qua, nên chưa như dịnh được. Dầu có cái lương một hai chỗ, thì cũng là thế đó mà thôi, chờ ngày ngài thiết am-hiểu rồi mới can thiệp thêm, mới có một cái chính-sách nhất-dịnh được.

Luận dịp ngài ban đến văn bản tự-do ngôn-luận «Ti như bấy giờ các báo Annam được tự-do, mà các ông chủ-bút chưa đủ tư-cách đăng hướng quyền tự-do ấy, rồi viết những bài kịch liệt, xuối đến rồi loạn thì mới sao? Chắc sao cũng có một cái chính-sách phân đối lại. Chẳng những quyền tự-do kia phải mất hết mà tôi đây và những ông tôi cải-lương cũng phải tiêu ma theo nữa. Nhưng vậy ngài hứa rằng sẽ ra lệnh cho tờ Kiểm-báo từ nay về sau, đừng viết chữ mỗi bài, mỗi câu một bộ như xưa nữa. Tờ Kiểm-báo sẽ rộng rãi hơn xưa, miễn là bài của các nhà báo không làm cho nhơn-dân nào động.

Qua vấn đề điện lịnh, ý ông Varenne muốn cho xứ Đông-pháp có đủ sức mà chống-cự với các ngoại, khỏi cho bản Pháp-quốc. Xứ Đông-pháp phải có một đạo binh toàn là người Đông-quốc, còn lính lưu-hậu thì cũng phải có người Đông-quốc. Ngài nhận rằng đi lính 2 năm thì đủ, nên có hứa rằng sẽ xin cùng Chánh-phủ đổi hạn 4 năm lại.

Về vấn đề giáo-dục quan Varenne đồng-ý với thỉnh-giã nhiều, nên ngài bắt có hơi dễ hơn mấy vấn đề kia. Ngài nhận rằng bậc sơ-học thì phải toàn dạy bằng tiếng Annam. Ngài lại tưởng tượng rằng nếu xưa kia, nơi trường làng ngài học địa-dư và sử-ký với thầy Annam, thì chắc ngày nay ngài vẫn biết một ít tiếng Annam chứ không thông sử-ký địa-dư gì cả. Nhưng ý ngài phải dạy tiếng Langsa cho nhiều vì nó là một phương hay làm cho hai nước biết nhau và càng ngày càng yêu-mến nhau. Muốn cho vừa lòng ham học của dân Annam, ngài sẽ cắt thêm một trường Sư-phạm khác.

Còn nơi các trường «Cao-dẳng tiểu-học» ngài sẽ đặt thêm lớp «Sư phạm» để thêm số giáo-chức mỗi năm. Ngài cũng cắt thêm nhiều trường làng, còn chỗ nào học được thì sửa lại làm trường miền không tốn kém chi nhiều lắm.

Nơi trường Trung-dẳng, ngài sẽ đặt chương trình riêng cho học trò Annam và học trò Tây ở thuộc-địa, chương-trình cho hiệp với điều cần trong nước.

Quan Toàn-quyển Varenne nhắc lại rằng về vấn đề chánh-trị, ngài chưa nhất quyết gì được. Theo như lời ông Nguyễn-phân-Long xin, ngài sẽ lựa khi thanh vắng, m t mình riêng đối với lương-tâm ngài đang xem xét cho kỹ những sự yêu cầu của dân Annam. Ngài ăn nói dạn-dễ lắm, rõ ra là một nhà chánh-trị, tâm lòng không mấy gì như-bộn, đã 23 năm trôi tung lo độ hành-phúc cho dân gian nhà.

Ngài xin chúng ta chờ trọn tin ngài mà hãy rằng đợi ngài xem xét hết các điều yêu cầu của chúng ta. Luận dịp ngài khuyên chúng ta chờ nhắc chuyện năm xưa mà chỉ, vì

lắm đất Nam-kỳ này đã nhiều pheu đổi chủ. Có lẽ ngài nhận rằng phần chúng ta chờ đợi, mà các ông chủ-bút chưa đủ tư-cách đăng hướng quyền tự-do ấy, rồi viết những bài kịch liệt, xuối đến rồi loạn thì mới sao? Chắc sao cũng có một cái chính-sách phân đối lại. Chẳng những quyền tự-do kia phải mất hết mà tôi đây và những ông tôi cải-lương cũng phải tiêu ma theo nữa. Nhưng vậy ngài hứa rằng sẽ ra lệnh cho tờ Kiểm-báo từ nay về sau, đừng viết chữ mỗi bài, mỗi câu một bộ như xưa nữa. Tờ Kiểm-báo sẽ rộng rãi hơn xưa, miễn là bài của các nhà báo không làm cho nhơn-dân nào động.

Qua vấn đề điện lịnh, ý ông Varenne muốn cho xứ Đông-pháp có đủ sức mà chống-cự với các ngoại, khỏi cho bản Pháp-quốc. Xứ Đông-pháp phải có một đạo binh toàn là người Đông-quốc, còn lính lưu-hậu thì cũng phải có người Đông-quốc. Ngài nhận rằng đi lính 2 năm thì đủ, nên có hứa rằng sẽ xin cùng Chánh-phủ đổi hạn 4 năm lại.

Về vấn đề giáo-dục quan Varenne đồng-ý với thỉnh-giã nhiều, nên ngài bắt có hơi dễ hơn mấy vấn đề kia. Ngài nhận rằng bậc sơ-học thì phải toàn dạy bằng tiếng Annam. Ngài lại tưởng tượng rằng nếu xưa kia, nơi trường làng ngài học địa-dư và sử-ký với thầy Annam, thì chắc ngày nay ngài vẫn biết một ít tiếng Annam chứ không thông sử-ký địa-dư gì cả. Nhưng ý ngài phải dạy tiếng Langsa cho nhiều vì nó là một phương hay làm cho hai nước biết nhau và càng ngày càng yêu-mến nhau. Muốn cho vừa lòng ham học của dân Annam, ngài sẽ cắt thêm một trường Sư-phạm khác.

Còn nơi các trường «Cao-dẳng tiểu-học» ngài sẽ đặt thêm lớp «Sư phạm» để thêm số giáo-chức mỗi năm. Ngài cũng cắt thêm nhiều trường làng, còn chỗ nào học được thì sửa lại làm trường miền không tốn kém chi nhiều lắm.

Nơi trường Trung-dẳng, ngài sẽ đặt chương trình riêng cho học trò Annam và học trò Tây ở thuộc-địa, chương-trình cho hiệp với điều cần trong nước.

Quan Toàn-quyển Varenne nhắc lại rằng về vấn đề chánh-trị, ngài chưa nhất quyết gì được. Theo như lời ông Nguyễn-phân-Long xin, ngài sẽ lựa khi thanh vắng, m t mình riêng đối với lương-tâm ngài đang xem xét cho kỹ những sự yêu cầu của dân Annam. Ngài ăn nói dạn-dễ lắm, rõ ra là một nhà chánh-trị, tâm lòng không mấy gì như-bộn, đã 23 năm trôi tung lo độ hành-phúc cho dân gian nhà.

Ngài xin chúng ta chờ trọn tin ngài mà hãy rằng đợi ngài xem xét hết các điều yêu cầu của chúng ta. Luận dịp ngài khuyên chúng ta chờ nhắc chuyện năm xưa mà chỉ, vì

lắm đất Nam-kỳ này đã nhiều pheu đổi chủ. Có lẽ ngài nhận rằng phần chúng ta chờ đợi, mà các ông chủ-bút chưa đủ tư-cách đăng hướng quyền tự-do ấy, rồi viết những bài kịch liệt, xuối đến rồi loạn thì mới sao? Chắc sao cũng có một cái chính-sách phân đối lại. Chẳng những quyền tự-do kia phải mất hết mà tôi đây và những ông tôi cải-lương cũng phải tiêu ma theo nữa. Nhưng vậy ngài hứa rằng sẽ ra lệnh cho tờ Kiểm-báo từ nay về sau, đừng viết chữ mỗi bài, mỗi câu một bộ như xưa nữa. Tờ Kiểm-báo sẽ rộng rãi hơn xưa, miễn là bài của các nhà báo không làm cho nhơn-dân nào động.

Qua vấn đề điện lịnh, ý ông Varenne muốn cho xứ Đông-pháp có đủ sức mà chống-cự với các ngoại, khỏi cho bản Pháp-quốc. Xứ Đông-pháp phải có một đạo binh toàn là người Đông-quốc, còn lính lưu-hậu thì cũng phải có người Đông-quốc. Ngài nhận rằng đi lính 2 năm thì đủ, nên có hứa rằng sẽ xin cùng Chánh-phủ đổi hạn 4 năm lại.

Về vấn đề giáo-dục quan Varenne đồng-ý với thỉnh-giã nhiều, nên ngài bắt có hơi dễ hơn mấy vấn đề kia. Ngài nhận rằng bậc sơ-học thì phải toàn dạy bằng tiếng Annam. Ngài lại tưởng tượng rằng nếu xưa kia, nơi trường làng ngài học địa-dư và sử-ký với thầy Annam, thì chắc ngày nay ngài vẫn biết một ít tiếng Annam chứ không thông sử-ký địa-dư gì cả. Nhưng ý ngài phải dạy tiếng Langsa cho nhiều vì nó là một phương hay làm cho hai nước biết nhau và càng ngày càng yêu-mến nhau. Muốn cho vừa lòng ham học của dân Annam, ngài sẽ cắt thêm một trường Sư-phạm khác.

Còn nơi các trường «Cao-dẳng tiểu-học» ngài sẽ đặt thêm lớp «Sư phạm» để thêm số giáo-chức mỗi năm. Ngài cũng cắt thêm nhiều trường làng, còn chỗ nào học được thì sửa lại làm trường miền không tốn kém chi nhiều lắm.

Nơi trường Trung-dẳng, ngài sẽ đặt chương trình riêng cho học trò Annam và học trò Tây ở thuộc-địa, chương-trình cho hiệp với điều cần trong nước.

Quan Toàn-quyển Varenne nhắc lại rằng về vấn đề chánh-trị, ngài chưa nhất quyết gì được. Theo như lời ông Nguyễn-phân-Long xin, ngài sẽ lựa khi thanh vắng, m t mình riêng đối với lương-tâm ngài đang xem xét cho kỹ những sự yêu cầu của dân Annam. Ngài ăn nói dạn-dễ lắm, rõ ra là một nhà chánh-trị, tâm lòng không mấy gì như-bộn, đã 23 năm trôi tung lo độ hành-phúc cho dân gian nhà.

Ngài xin chúng ta chờ trọn tin ngài mà hãy rằng đợi ngài xem xét hết các điều yêu cầu của chúng ta. Luận dịp ngài khuyên chúng ta chờ nhắc chuyện năm xưa mà chỉ, vì

lắm đất Nam-kỳ này đã nhiều pheu đổi chủ. Có lẽ ngài nhận rằng phần chúng ta chờ đợi, mà các ông chủ-bút chưa đủ tư-cách đăng hướng quyền tự-do ấy, rồi viết những bài kịch liệt, xuối đến rồi loạn thì mới sao? Chắc sao cũng có một cái chính-sách phân đối lại. Chẳng những quyền tự-do kia phải mất hết mà tôi đây và những ông tôi cải-lương cũng phải tiêu ma theo nữa. Nhưng vậy ngài hứa rằng sẽ ra lệnh cho tờ Kiểm-báo từ nay về sau, đừng viết chữ mỗi bài, mỗi câu một bộ như xưa nữa. Tờ Kiểm-báo sẽ rộng rãi hơn xưa, miễn là bài của các nhà báo không làm cho nhơn-dân nào động.

Qua vấn đề điện lịnh, ý ông Varenne muốn cho xứ Đông-pháp có đủ sức mà chống-cự với các ngoại, khỏi cho bản Pháp-quốc. Xứ Đông-pháp phải có một đạo binh toàn là người Đông-quốc, còn lính lưu-hậu thì cũng phải có người Đông-quốc. Ngài nhận rằng đi lính 2 năm thì đủ, nên có hứa rằng sẽ xin cùng Chánh-phủ đổi hạn 4 năm lại.

Về vấn đề giáo-dục quan Varenne đồng-ý với thỉnh-giã nhiều, nên ngài bắt có hơi dễ hơn mấy vấn đề kia. Ngài nhận rằng bậc sơ-học thì phải toàn dạy bằng tiếng Annam. Ngài lại tưởng tượng rằng nếu xưa kia, nơi trường làng ngài học địa-dư và sử-ký với thầy Annam, thì chắc ngày nay ngài vẫn biết một ít tiếng Annam chứ không thông sử-ký địa-dư gì cả. Nhưng ý ngài phải dạy tiếng Langsa cho nhiều vì nó là một phương hay làm cho hai nước biết nhau và càng ngày càng yêu-mến nhau. Muốn cho vừa lòng ham học của dân Annam, ngài sẽ cắt thêm một trường Sư-phạm khác.

Còn nơi các trường «Cao-dẳng tiểu-học» ngài sẽ đặt thêm lớp «Sư phạm» để thêm số giáo-chức mỗi năm. Ngài cũng cắt thêm nhiều trường làng, còn chỗ nào học được thì sửa lại làm trường miền không tốn kém chi nhiều lắm.

Nơi trường Trung-dẳng, ngài sẽ đặt chương trình riêng cho học trò Annam và học trò Tây ở thuộc-địa, chương-trình cho hiệp với điều cần trong nước.

Quan Toàn-quyển Varenne nhắc lại rằng về vấn đề chánh-trị, ngài chưa nhất quyết gì được. Theo như lời ông Nguyễn-phân-Long xin, ngài sẽ lựa khi thanh vắng, m t mình riêng đối với lương-tâm ngài đang xem xét cho kỹ những sự yêu cầu của dân Annam. Ngài ăn nói dạn-dễ lắm, rõ ra là một nhà chánh-trị, tâm lòng không mấy gì như-bộn, đã 23 năm trôi tung lo độ hành-phúc cho dân gian nhà.

Ngài xin chúng ta chờ trọn tin ngài mà hãy rằng đợi ngài xem xét hết các điều yêu cầu của chúng ta. Luận dịp ngài khuyên chúng ta chờ nhắc chuyện năm xưa mà chỉ, vì

lắm đất Nam-kỳ này đã nhiều pheu đổi chủ. Có lẽ ngài nhận rằng phần chúng ta chờ đợi, mà các ông chủ-bút chưa đủ tư-cách đăng hướng quyền tự-do ấy, rồi viết những bài kịch liệt, xuối đến rồi loạn thì mới sao? Chắc sao cũng có một cái chính-sách phân đối lại. Chẳng những quyền tự-do kia phải mất hết mà tôi đây và những ông tôi cải-lương cũng phải tiêu ma theo nữa. Nhưng vậy ngài hứa rằng sẽ ra lệnh cho tờ Kiểm-báo từ nay về sau, đừng viết chữ mỗi bài, mỗi câu một bộ như xưa nữa. Tờ Kiểm-báo sẽ rộng rãi hơn xưa, miễn là bài của các nhà báo không làm cho nhơn-dân nào động.

Qua vấn đề điện lịnh, ý ông Varenne muốn cho xứ Đông-pháp có đủ sức mà chống-cự với các ngoại, khỏi cho bản Pháp-quốc. Xứ Đông-pháp phải có một đạo binh toàn là người Đông-quốc, còn lính lưu-hậu thì cũng phải có người Đông-quốc. Ngài nhận rằng đi lính 2 năm thì đủ, nên có hứa rằng sẽ xin cùng Chánh-phủ đổi hạn 4 năm lại.

Về vấn đề giáo-dục quan Varenne đồng-ý với thỉnh-giã nhiều, nên ngài bắt có hơi dễ hơn mấy vấn đề kia. Ngài nhận rằng bậc sơ-học thì phải toàn dạy bằng tiếng Annam. Ngài lại tưởng tượng rằng nếu xưa kia, nơi trường làng ngài học địa-dư và sử-ký với thầy Annam, thì chắc ngày nay ngài vẫn biết một ít tiếng Annam chứ không thông sử-ký địa-dư gì cả. Nhưng ý ngài phải dạy tiếng Langsa cho nhiều vì nó là một phương hay làm cho hai nước biết nhau và càng ngày càng yêu-mến nhau. Muốn cho vừa lòng ham học của dân Annam, ngài sẽ cắt thêm một trường Sư-phạm khác.

lắm đất Nam-kỳ này đã nhiều pheu đổi chủ. Có lẽ ngài nhận rằng phần chúng ta chờ đợi, mà các ông chủ-bút chưa đủ tư-cách đăng hướng quyền tự-do ấy, rồi viết những bài kịch liệt, xuối đến rồi loạn thì mới sao? Chắc sao cũng có một cái chính-sách phân đối lại. Chẳng những quyền tự-do kia phải mất hết mà tôi đây và những ông tôi cải-lương cũng phải tiêu ma theo nữa. Nhưng vậy ngài hứa rằng sẽ ra lệnh cho tờ Kiểm-báo từ nay về sau, đừng viết chữ mỗi bài, mỗi câu một bộ như xưa nữa. Tờ Kiểm-báo sẽ rộng rãi hơn xưa, miễn là bài của các nhà báo không làm cho nhơn-dân nào động.

Qua vấn đề điện lịnh, ý ông Varenne muốn cho xứ Đông-pháp có đủ sức mà chống-cự với các ngoại, khỏi cho bản Pháp-quốc. Xứ Đông-pháp phải có một đạo binh toàn là người Đông-quốc, còn lính lưu-hậu thì cũng phải có người Đông-quốc. Ngài nhận rằng đi lính 2 năm thì đủ, nên có hứa rằng sẽ xin cùng Chánh-phủ đổi hạn 4 năm lại.

Về vấn đề giáo-dục quan Varenne đồng-ý với thỉnh-giã nhiều, nên ngài bắt có hơi dễ hơn mấy vấn đề kia. Ngài nhận rằng bậc sơ-học thì phải toàn dạy bằng tiếng Annam. Ngài lại tưởng tượng rằng nếu xưa kia, nơi trường làng ngài học địa-dư và sử-ký với thầy Annam, thì chắc ngày nay ngài vẫn biết một ít tiếng Annam chứ không thông sử-ký địa-dư gì cả. Nhưng ý ngài phải dạy tiếng Langsa cho nhiều vì nó là một phương hay làm cho hai nước biết nhau và càng ngày càng yêu-mến nhau. Muốn cho vừa lòng ham học của dân Annam, ngài sẽ cắt thêm một trường Sư-phạm khác.

Còn nơi các trường «Cao-dẳng tiểu-học» ngài sẽ đặt thêm lớp «Sư phạm» để thêm số giáo-chức mỗi năm. Ngài cũng cắt thêm nhiều trường làng, còn chỗ nào học được thì sửa lại làm trường miền không tốn kém chi nhiều lắm.

Nơi trường Trung-dẳng, ngài sẽ đặt chương trình riêng cho học trò Annam và học trò Tây ở thuộc-địa, chương-trình cho hiệp với điều cần trong nước.

Quan Toàn-quyển Varenne nhắc lại rằng về vấn đề chánh-trị, ngài chưa nhất quyết gì được. Theo như lời ông Nguyễn-phân-Long xin, ngài sẽ lựa khi thanh vắng, m t mình riêng đối với lương-tâm ngài đang xem xét cho kỹ những sự yêu cầu của dân Annam. Ngài ăn nói dạn-dễ lắm, rõ ra là một nhà chánh-trị, tâm lòng không mấy gì như-bộn, đã 23 năm trôi tung lo độ hành-phúc cho dân gian nhà.

Ngài xin chúng ta chờ trọn tin ngài mà hãy rằng đợi ngài xem xét hết các điều yêu cầu của chúng ta. Luận dịp ngài khuyên chúng ta chờ nhắc chuyện năm xưa mà chỉ, vì

lắm đất Nam-kỳ này đã nhiều pheu đổi chủ. Có lẽ ngài nhận rằng phần chúng ta chờ đợi, mà các ông chủ-bút chưa đủ tư-cách đăng hướng quyền tự-do ấy, rồi viết những bài kịch liệt, xuối đến rồi loạn thì mới sao? Chắc sao cũng có một cái chính-sách phân đối lại. Chẳng những quyền tự-do kia phải mất hết mà tôi đây và những ông tôi cải-lương cũng phải tiêu ma theo nữa. Nhưng vậy ngài hứa rằng sẽ ra lệnh cho tờ Kiểm-báo từ nay về sau, đừng viết chữ mỗi bài, mỗi câu một bộ như xưa nữa. Tờ Kiểm-báo sẽ rộng rãi hơn xưa, miễn là bài của các nhà báo không làm cho nhơn-dân nào động.

Qua vấn đề điện lịnh, ý ông Varenne muốn cho xứ Đông-pháp có đủ sức mà chống-cự với các ngoại, khỏi cho bản Pháp-quốc. Xứ Đông-pháp phải có một đạo binh toàn là người Đông-quốc, còn lính lưu-hậu thì cũng phải có người Đông-quốc. Ngài nhận rằng đi lính 2 năm thì đủ, nên có hứa rằng sẽ xin cùng Chánh-phủ đổi hạn 4 năm lại.

Về vấn đề giáo-dục quan Varenne đồng-ý với thỉnh-giã nhiều, nên ngài bắt có hơi dễ hơn mấy vấn đề kia. Ngài nhận rằng bậc sơ-học thì phải toàn dạy bằng tiếng Annam. Ngài lại tưởng tượng rằng nếu xưa kia, nơi trường làng ngài học địa-dư và sử-ký với thầy Annam, thì chắc ngày nay ngài vẫn biết một ít tiếng Annam chứ không thông sử-ký địa-dư gì cả. Nhưng ý ngài phải dạy tiếng Langsa cho nhiều vì nó là một phương hay làm cho hai nước biết nhau và càng ngày càng yêu-mến nhau. Muốn cho vừa lòng ham học của dân Annam, ngài sẽ cắt thêm một trường Sư-phạm khác.

Còn nơi các trường «Cao-dẳng tiểu-học» ngài sẽ đặt thêm lớp «Sư phạm» để thêm số giáo-chức mỗi năm. Ngài cũng cắt thêm nhiều trường làng, còn chỗ nào học được thì sửa lại làm trường miền không tốn kém chi nhiều lắm.

Nơi trường Trung-dẳng, ngài sẽ đặt chương trình riêng cho học trò Annam và học trò Tây ở thuộc-địa, chương-trình cho hiệp với điều cần trong nước.

Quan Toàn-quyển Varenne nhắc lại rằng về vấn đề chánh-trị, ngài chưa nhất quyết gì được. Theo như lời ông Nguyễn-phân-Long xin, ngài sẽ lựa khi thanh vắng, m t mình riêng đối với lương-tâm ngài đang xem xét cho kỹ những sự yêu cầu của dân Annam. Ngài ăn nói dạn-dễ lắm, rõ ra là một nhà chánh-trị, tâm lòng không mấy gì như-bộn, đã 23 năm trôi tung lo độ hành-phúc cho dân gian nhà.

Ngài xin chúng ta chờ trọn tin ngài mà hãy rằng đợi ngài xem xét hết các điều yêu cầu của chúng ta. Luận dịp ngài khuyên chúng ta chờ nhắc chuyện năm xưa mà chỉ, vì

lắm đất Nam-kỳ này đã nhiều pheu đổi chủ. Có lẽ ngài nhận rằng phần chúng ta chờ đợi, mà các ông chủ-bút chưa đủ tư-cách đăng hướng quyền tự-do ấy, rồi viết những bài kịch liệt, xuối đến rồi loạn thì mới sao? Chắc sao cũng có một cái chính-sách phân đối lại. Chẳng những quyền tự-do kia phải mất hết mà tôi đây và những ông tôi cải-lương cũng phải tiêu ma theo nữa. Nhưng vậy ngài hứa rằng sẽ ra lệnh cho tờ Kiểm-báo từ nay về sau, đừng viết chữ mỗi bài, mỗi câu một bộ như xưa nữa. Tờ Kiểm-báo sẽ rộng rãi hơn xưa, miễn là bài của các nhà báo không làm cho nhơn-dân nào động.

Qua vấn đề điện lịnh, ý ông Varenne muốn cho xứ Đông-pháp có đủ sức mà chống-cự với các ngoại, khỏi cho bản Pháp-quốc. Xứ Đông-pháp phải có một đạo binh toàn là người Đông-quốc, còn lính lưu-hậu thì cũng phải có người Đông-quốc. Ngài nhận rằng đi lính 2 năm thì đủ, nên có hứa rằng sẽ xin cùng Chánh-phủ đổi hạn 4 năm lại.

Về vấn đề giáo-dục quan Varenne đồng-ý với thỉnh-giã nhiều, nên ngài bắt có hơi dễ hơn mấy vấn đề kia. Ngài nhận rằng bậc sơ-học thì phải toàn dạy bằng tiếng Annam. Ngài lại tưởng tượng rằng nếu xưa kia, nơi trường làng ngài học địa-dư và sử-ký với thầy Annam, thì chắc ngày nay ngài vẫn biết một ít tiếng Annam chứ không thông sử-ký địa-dư gì cả. Nhưng ý ngài phải dạy tiếng Langsa cho nhiều vì nó là một phương hay làm cho hai nước biết nhau và càng ngày càng yêu-mến nhau. Muốn cho vừa lòng ham học của dân Annam, ngài sẽ cắt thêm một trường Sư-phạm khác.

NHI-THIÊN-DU'Ờ'NG

DAI DU'O'C PHÒNG

38, Rue de Canton, 38. - CHOLON

Dây thép nói số 638 — Đánh dây thép chữ để: Nhi-Thiên-Dương, Cholon

CÔNG BÀN CÁC THỦ THUỐC CAO, LẠO, HOÀN, TÂN, RẤT TRẦN HIỆU NHƯ SAU NÀY.

PHU-QUÊ-BÁT-VI-HUỒN

Phạm con người mà thấy hóa hòa

Bởi vậy cho nên phải dùng loại này là để nhuận thủy Phụ-quê là vật bổ

Và cái này sanh huyết đều do nơi trong hóa, ở trong hai trái thận một

Thuốc này bởi bổ thận mạng chơn

Không kể tình huyết khô khan

Mỗi lần uống bốn chén, uống với nước

Kể ăn chất trắng và gừng để lạnh

CHU TÔN CÓ MUA THÌ HÃY NHÌN

nhân hiệu ông Phật mặc của tiệm Nhi

Mỗi hộp giá là . . . 0\$36

ĐINH KHUẨN LÝ TRUNG HOÀN

Thuốc hườn này chuyên trị nam

Nói tóm một lời là thuốc hườn này

Bổ dưỡng đã gần công tìm kiếm

THAY PHỐI HIỆP LẠI MÀ CHỜ RA THỦ THUỐC

hườn này, thiết là công hiệu như

Chư tôn có mua thì xin phải nhìn

THANH-TÂM NGUỒN-HOÀNG-HUỒN

Thuốc này chủ trị nam phụ lão ấu,

Hễ uống nó vào thì thanh tâm trừ

Cáo dịch tức khắc an nhàn.

Chỉ như con nít mà bệnh kinh

phong, cảm mạo phát nhiệt, sanh

Người lớn mỗi lần phải uống một

Phương thuốc này từ được Tở

truyền đến nay, bổ dưỡng hằng

Thượng phẩm được liệt toàn y theo

phép chế ra mà làm hườn; uống

Kể ăn cá và rau có sống sát lạnh

Đền-bà có thái chừng nào đáng

NHI-THIÊN-DƯƠNG

Tiểu-thực-hoàn

Chuyên trị nhưn thất các chứng

hoặc ăn đồ sanh lãnh rất nhiều, sanh

Mỗi ngày uống 2 lần;

Mỗi lần uống 2 hoản;

Uống trước bữa ăn 15 phút đồng hồ

Giá mỗi hộp 10 hườn là: 0\$60

AN-THAI-HUỒN

Thường người đàn bà có thai khi

huyết suy yếu, không thể giúp dưỡng

thai nhi, thì hay sanh ra bệnh

nhẹ, (đỏ-trở) chóng mặt, bần thần,

hệ nhũ thì làm ra chứng tiểu sản, lạc

sản, ấy cũng bởi khí huyết suy nhược

vị khí chẳng hòa, làm cho thai nhi

không an mà phải sanh những chứng

bệnh hiểm nghèo, thậm chí không

Bổn Dương nghiệp cứu ra hoàn

thuốc an thai này, cứu những bệnh

hết trước đó xưa nay rất nhiều. Vậy

chưa khỏi thì đạo hòa sanh của trời

đất, và dùng thuốc này trước khi có

thi không lo đến chi bất trắc.

Cách dùng:— Mỗi lần uống 1 hoản,

sau khi 2 bữa ăn, uống với nước trà.

Giá mỗi hộp 2 hườn là: . . . 0\$80

BẠCH-TRUỐC-CAO

Thuốc này để trị các chứng bệnh

lậu; hoặc đại gât, lậu mủ, hoặc trắng,

hoặc vàng, hoặc lậu kế, lậu huyết

chảy ra đầm đìa, cứ theo phép mà

dùng thì hết lại trừ được các chứng

bệnh độc.

Trị bạch đới hạ rất thần hiệu.— Kể

thai.

CÁCH DÙNG

Mỗi ngày uống ba lần, mỗi lần uống

chứng 1 muỗng nước cà-phê. Cứ ăn

đồ chiên xào, cay nóng này, rượu cũng

không nên uống.

Mỗi hộp giá là: . . . 0\$80

Thiệt-nghiệp-xưởng

F. NAM

Đường Pellerin môn hai số 142 144

SAIGON

Bổn hiện chuyên việc ra bộ máy

riết là số đo tiền

Rất rất đáng và các thợ làm bài

rất giỏi

Stra sông và các thợ khi giỏi.

HUYỀN NGHỆ — Mãi đạo lớn

trở nên kéo kéo cạo, và các thợ

may để đôi đôi đôi đôi.

Rất các đồ phụ tùng theo kiểu và

đem thương và dùng chất.

REN GIƯỜNG BÁT

VÀ ĐỒ DÙNG NGOÀI HƯ-VIÊN

LÀM ĐỒ BẢNG SẮT

Các thợ và các thợ, thợ và các thợ

đó là thợ ra thợ

Làm kiểu theo mẫu và kiểu thường

Ông thợ và các thợ thợ thợ

Có làm đồ theo lối (paralenoire)

phế vật và các thợ thợ thợ

may thợ

Làm đồ thợ thợ thợ

Công việc làm kỹ lưỡng mà giá

đúng

đúng

đúng

đúng

đúng

đúng

đúng

đúng

đúng

TÂN THIẾT ANH

ở lại đường Villot số 40, gần chợ Saigon mới.

HUYNH-VĂN-NHUNG, kế-nghiep

Làm và bán đồ nữ trang theo kiểu

lại theo, lại có làm đồ nữ trang

lại theo, lại có làm đồ nữ trang

lại theo, lại có làm đồ nữ trang

lại theo, lại có làm đồ nữ trang

lại theo, lại có làm đồ nữ trang

lại theo, lại có làm đồ nữ trang

lại theo, lại có làm đồ nữ trang

lại theo, lại có làm đồ nữ trang

lại theo, lại có làm đồ nữ trang

lại theo, lại có làm đồ nữ trang

lại theo, lại có làm đồ nữ trang

lại theo, lại có làm đồ nữ trang

lại theo, lại có làm đồ nữ trang

lại theo, lại có làm đồ nữ trang

lại theo, lại có làm đồ nữ trang

lại theo, lại có làm đồ nữ trang

lại theo, lại có làm đồ nữ trang

lại theo, lại có làm đồ nữ trang

lại theo, lại có làm đồ nữ trang

lại theo, lại có làm đồ nữ trang

lại theo, lại có làm đồ nữ trang

lại theo, lại có làm đồ nữ trang

lại theo, lại có làm đồ nữ trang

lại theo, lại có làm đồ nữ trang

lại theo, lại có làm đồ nữ trang

lại theo, lại có làm đồ nữ trang

lại theo, lại có làm đồ nữ trang

lại theo, lại có làm đồ nữ trang

lại theo, lại có làm đồ nữ trang

lại theo, lại có làm đồ nữ trang

lại theo, lại có làm đồ nữ trang

ĐÈN LỬA KIỂU MỚI

THÁP BẢNG DẦU LỬA

Đèn lồng, đèn đồng, đèn tre

Bán tại tiệm

TRẦN-QUANG-NHIỆM

226, đường d'Espagne, Saigon.

Đèn lồng, đèn đồng, đèn tre

Bán tại tiệm

TRẦN-QUANG-NHIỆM

226, đường d'Espagne, Saigon.

Đèn lồng, đèn đồng, đèn tre

Bán tại tiệm

TRẦN-QUANG-NHIỆM

226, đường d'Espagne, Saigon.

Đèn lồng, đèn đồng, đèn tre

Bán tại tiệm

TRẦN-QUANG-NHIỆM

226, đường d'Espagne, Saigon.

Đèn lồng, đèn đồng, đèn tre

Bán tại tiệm

TRẦN-QUANG-NHIỆM

226, đường d'Espagne, Saigon.

Đèn lồng, đèn đồng, đèn tre

Bán tại tiệm

TRẦN-QUANG-NHIỆM

226, đường d'Espagne, Saigon.

Đèn lồng, đèn đồng, đèn tre

Bán tại tiệm

TRẦN-QUANG-NHIỆM

226, đường d'Espagne, Saigon.

Đèn lồng, đèn đồng, đèn tre

Bán tại tiệm

TRẦN-QUANG-NHIỆM

226, đường d'Espagne, Saigon.

Đèn lồng, đèn đồng, đèn tre

FABRIQUE DE CASQUE

FANTASIE

Vente en gros

et en détail

GRAVURE

sur

ALFAUX

et MARBRE

TIỆM

LÀM NÓN

ĐÚ CÁC THỦ

Bán sỉ

và bán lẻ

Khắc các thợ con dấu

bằng đồng, bạc

đồng và bạc đã chạm khắc

TIỆM

LÀM NÓN

ĐÚ CÁC THỦ

Bán sỉ

và bán lẻ

Khắc các thợ con dấu

bằng đồng, bạc

đồng và bạc đã chạm khắc

TIỆM

LÀM NÓN

ĐÚ CÁC THỦ

Bán sỉ

và bán lẻ

Khắc các thợ con dấu

bằng đồng, bạc

đồng và bạc đã chạm khắc

TIỆM

LÀM NÓN

ĐÚ CÁC THỦ

Tiệm đóng xe

Sửa xe và bán đồ phụ tùng

đường Luro, môn hai 99 và 101

(Đái-hố) Saigon

TRẦN-VĂN-HUỆ, chủ tiệm

Kinh cùng Lục-châu qui khách định

xe: Tiệm tôi có đóng đủ kiểu xe như

là xe mui, xe hai bánh, xe kiển, xe

kéo, và cũng có bán các thứ xe cũ

lại chắc chắn: có bán xe cũ kiểu

bánh xe cao-su bằng cây giá trị

lại chắc chắn: có bán xe cũ kiểu

bánh xe cao-su bằng cây giá trị

lại chắc chắn: có bán xe cũ kiểu

bánh xe cao-su bằng cây giá trị

lại chắc chắn: có bán xe cũ kiểu

bánh xe cao-su bằng cây giá trị

lại chắc chắn: có bán xe cũ kiểu

bánh xe cao-su bằng cây giá trị

lại chắc chắn: có bán xe cũ kiểu

bánh xe cao-su bằng cây giá trị

lại chắc chắn: có bán xe cũ kiểu

bánh xe cao-su bằng cây giá trị

lại chắc chắn: có bán xe cũ kiểu

bánh xe cao-su bằng cây giá trị

lại chắc chắn: có bán xe cũ kiểu

bánh xe cao-su bằng cây giá trị

lại chắc chắn: có bán xe cũ kiểu

bánh xe cao-su bằng cây giá trị

lại chắc chắn: có bán xe cũ kiểu

bánh xe cao-su bằng cây giá trị

lại chắc chắn: có bán xe cũ kiểu

bánh xe cao-su bằng cây giá trị

lại chắc chắn: có bán xe cũ kiểu

bánh xe cao-su bằng cây giá trị